

ANTI-KRONIKA. **Anglohrvaščina:** »V nekaterih osnovnih šolah v Ljubljani (in nemara še drugje v Sloveniji) poučujejo učitelji angleškega jezika iz hrvaških učbenikov... Hrvaški učbeniki so ostali neprevedeni v slovenščino in si morajo otroci prepisovati slovarček...« (Ljubljanski dnevnik) — Slovenščino že dovolj krepko izpodriva srbohrvaščina, zdaj pa jo bo še anglohrvaščina.

Besede: »Letos se bo teden otroka pričel 3. oktobra ob mednarodnem dnevu otroka pod geslom ‚Zdravi in srečni otroci doprinašajo k miru...‘«

in dejanja: »Ne zdravilišče, marveč letovišče bo postalo mladinsko zdravilišče Debeli rtič zaradi spremenjenega zakona o zdravstvenem zavarovanju...« — Ljubljanski dnevnik je oba naslova prinesel drugemu; naključje ali ironija?

Rinegatti niso nikoli v zagati: V Ljubljani predvsem niso v zagati glede dvorane, saj športna hala Tivoli na široko odpira vrata barbarškemu izživiljanju mladoletnikov. Zastavlja se dvojje vprašanj: kako lahko upravitelji dvorane, ki naj bi rabila plemenitemu športu, v športni areni dovoljujejo mladoletniške izgrede in ali je naša družba resnično popolnoma nemočna pred perfidnim komercializmom, ki bo — kot vse kaže — kmalu dokončno uničil našo kulturno zavest?

V zagati pa so drugi: »Zelo radi bi gostovali tudi v Ljubljani, saj vemo, da zna precej slovenskih gledaliških obiskovalcev nemško. Natančno smo se o tem pogovarjali z direktorjem Ljubljanske Drame Bojanom Štihom, a ljubljanski oder, žal, ni primeren za naše predstave, ki zahtevajo ogromen tehnični aparat...« (Iz pogovora B. Trekmana z umetniki Berliner Ensembla v Delu) — Vedeti je treba, da bo berlinsko gledališče lahko gostovalo v Beogradu in Zagrebu, in mizerija slovenske kulturne province je očitna. Zato pa imamo športno halo z uvoženimi električnimi kitaristi in včasih tudi z uvoženimi športniki.

Razvrednotenje: »...Vprašal sem za zbrana dela Cirila Kosmača. ‚So razprodana!‘ V teh dneh teče po deželi razprodaja knjig Cankarjeve založbe. Kosmačeva zbrana dela sem ob tej priliki kupil po izredno nizki ceni, ker jih ima založba še dovolj v skladišču...« (Ljubljanski dnevnik) — Natanko isto se je pred meseci pripetilo tudi piscu teh vrstic, in sicer so mu zagotavljali v sami knjigarni Cankarjeve založbe, da so Kosmačeve knjige razprodane. Nastaja nadvse absurдна situacija: založbe tožijo, da knjig ne morejo prodati in da jih zato tudi ne morejo tiskati, hkrati pa se kupci pritožujejo, da knjig ne morejo kupiti. Razprodaja dragocenih knjig za smešno nizko ceno pa pomeni popolno razvrednotenje umetniškega dela in klavrno trgovsko dejanje.

Antikronist